

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010602
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4421010602.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného E. Y., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a poškodenej L. B., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25.01.2023, č.k. 3T/59/2021-1333, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 19. septembra 2023, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno f/, odsek 3 Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody v časti týkajúcej sa poškodenej L. B., narodenej XX.XX.XXXX v O. K., trvale bytom O. K., Z. X. XXXX/XX.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, ukladá obžalovanému nahradiť poškodenej L. B., narodenej XX.XX.XXXX v O. K., trvale bytom O. K., Z. X. XXXX/XX škodu v sume 19 844,77 eur (devätnásťtisíc osemstoštyridsaťštyri eur a sedemdesiatsedem centov).

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného E. Y., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E. Y. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157, odsek 1,2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 23.1.2018 v čase okolo 05.40 hod. v meste O. K. na Ulici F. v km 29,224 ako vodič osobného motorového vozidla značky E. N. Z., evidenčného čísla M. XXX Y. sa pohyboval v priamom smere po ceste I/64 v smere na Nitrú, počas jeho pohybu v pravom jazdnom pruhu oneskorene reagoval na chodkyňu, pričom nedal prednosť chodkyňi - poškodenej L. B., narodenej X.XX.XXXX v O. K., bytom O. K. T. X. č. XXXX/XX, ktorá vstúpila na vozovku a prechádzala cez riadne vyznačený priechod pre chodcov zľava doprava v smere jazdy obžalovaného, následkom čoho došlo k zrážke vozidla značky E. N. Z., evidenčného čísla M. XXX Y. a poškodenej L. B., narodenej X.XX.XXXX v O. K., bytom O. K. T. X.

č. XXXX/XX, čím ako vodič osobného motorového vozidla porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa ustanovenia § 4 odsek 1 písmena f) zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s poukazom na § 137 odsek 1 písmeno c) a písmeno r) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, následkom ktorej zrážky poškodená L. B. narodená X.XX.XXXX v O. K., bytom O. K. T. X. č. XXXX/XX, utrpela zranenia - otras mozgu ľahkého stupňa, zmliaždenie mozgu v oblasti čelovej vlavo so zakrvácaním pod mäkkú plenu mozgovú, podvrtnutie krčnej chrbtice, zmliaždenie hrudníka a hrudnej kosti ľahkého stupňa, zlomeninu bočnej hlavice a medzihlavicového dvorca pravej píšťaly s posunom úlomkov (hornej časti kosti pravého predkolenia), zlomeninu hlavy pravej ihlice s posunom úlomkov a kožnú odreninu na ľavom kolene, pričom v súvislosti s jej zranením došlo u poškodenej ku vzniku komplikácií: krvnej zrazeniny v hlbokých žilách pravej dolnej končatiny a k upchatiu vetvy pľúcnej tepny uvoľnenými krvnými zraneniami v mieste dolného laloka pľúc vpravo s rozvojom pľúcnych infarktov a hydrómu v ľavej čelovej oblasti, pričom zranenie si vyžadovalo lekárske vyšetrenie vrátane hospitalizácie na traumatologickom oddelení Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Nových Zámkoch s dobou liečenia a práceneschopnosti nad 42 dní, konkrétne od dňa 23.01.2018 do dňa 27.09.2018.

Za tento prečin mu podľa § 157 odsek 2 a postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri nezistených poľahčujúcich ani priťažujúcich okolnostiach uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, podmiennečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku, poškodené spoločnosti, X. zdravotnú poisťovňu, a.s., F. poisťovňu, J. kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky i poškodenú L. B. s ich nárokmi odkázal na civilný proces.

Tento rozsudok napadol obžalovaný a prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Michala Kruteka, ktorý rozsiahlo zdôvodnil odvolanie tým, že

- súd sa nestotožnil s verziou obžalovaného, že na vozovke mala byť námraza,
- nebola vykonaná brzdná skúška s vozidlom, nevyhodnotený technický stav vozidla, resp. dezénu pneumatík,
- neboli vykonané merania s konkrétnym vodičom a chodkyňou zamerané na dĺžku reakčnej doby,
- poukázal na schopnosť reakcie vodiča na prekážku na ceste,
- rozporoval porušenie dôležitej povinnosti v zmysle § 4 odsek 1 písmeno f/ zákona o cestnej premávke, ktoré možno chápať ako porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa § 137 odsek 2 zákona o cestnej premávke,
- svoje závery opieral o model, že poškodená porušila dôležitú povinnosť pri vstupe na priechod pre chodcov.

Opierajúc sa o tieto argumenty mal súd I. stupňa podľa obžalovaného použiť materiálny korektív vyhodnotenia naplnenia znakov žalovaného prečinu, pretože obžalovaný nemohol včas vzhľadom na povolenú rýchlosť a zapnuté svetlomety sa vyhnúť kolízii s poškodenou.

Na verejnom zasadnutí zdôraznil obžalovaný, že súd I. stupňa nevzal do úvahy znalecký posudok vypracovaný Ústavom v Žiline, podľa ktorého nehoda vznikla rovnakým podielom konania obžalovaného i poškodenej.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby v celom rozsahu.

Poškodená L. B. napadla rozsudok vo výroku o náhrade škody voči jej osobe prostredníctvom splnomocnenkyne JUDr. Vlasty Suchanovej, ktorá argumentovala tým, že

- svoj nárok riadne a včas uplatnila v prípravnom konaní a zároveň trvala na tomto nároku, keď pred súdom I. stupňa a navrhla, aby jej bola priznaná náhrada škody, ktorú zdokladovala ohľadne bolestného v sume 7935,- eur, sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 5108,- eur, rozdiel medzi vyplácanými nemocenskými dávkami a mzdy počas doby, keď bola práceneschopná v sume 6298,17 eur, hodnoty za lieky, ktoré spotrebovala v sume 152,84 eur a náhrady na zárobok za obdobie ďalšej práceneschopnosti v sume 403,60 eur, teda celkovo v sume 19 844,77 eur.

Splnomocnenkyňa poškodenej pred odvolacím súdom zotrvala na argumentácii vyslovenej v písomných dôvodoch podaného odvolania.

Navrhla napadnutý rozsudok v tejto časti výroku o náhrade škody zrušiť a priznať jej nárok v plnej výške.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Nitra navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody týkajúcej sa poškodenej L. B. a priznať tejto poškodenej náhradu škody v rozsahu nároku, ktorý uplatnila.

Pred odvolací súd sa dostavili aj zástupcovia Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho, uvedomujúc si, že odvolanie proti rozsudku nepodali a zdôrazňujúc, že nárok voči obžalovanému si uplatnia v civilnom konaní.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenými osobami, v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku i konanie, ktoré im predchádzalo a to aj v zmysle obsahu možných chýb, ktoré by zakladali dôvodnosť podania dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolaniu poškodenej je nutné vyhovieť.

Predovšetkým je nutné zdôrazniť, že súd I. stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie, v rámci ktorého akceptoval návrhy zo strany obžalovaného na doplnenie dokazovania aj v rozsahu, ktorý presahoval potrebný rámec dokazovania z pohľadu dostatočnosti objemu i kvality dôkazov pre rozhodnutie vo veci samej. Jednotlivé dôkazy boli realizované v súlade so základnými zásadami trestného konania a špecifických ustanovení Trestného poriadku. Žiadna z procesných strán nenamietala zákonnosť vykonávania dokazovania v konaní pred súdom. Obe procesné strany tak obžalovaný, ako i poškodená však namietali vyhodnotenie jednotlivých dôkazov, ktoré sa podľa nich premietli do nezákonného rozsudku.

K argumentácii obžalovaného ohľadne iba čiastočného zavinenia a podielu poškodenej na vzniku dopravnej nehody je nutné opakovane zdôrazniť fakt, ktorý vyplýval z objektívnych daností 1/ deň a nočná doba spáchania činu. 2/ stav osvetlenia na vozovke v strede okresného mesta. 3/ priechod pre chodcov na štvorprúdovej ceste v strede okresného mesta, ktorý spája centrum mesta so štvrtou, v ktorej je autobusová, resp. železničná stanica.

Tento prechod je možné hodnotiť ako jeden z najfrekventovanejších v Meste Nové Zámky.

Obžalovaný ako obyvateľ Mesta Nové Zámky si túto skutočnosť musel uvedomovať. Priechod bol riadne osvetlený a napriek sychravému počasiu bola viditeľnosť dostatočná pre schopnosť reakcie každého vodiča na prekážku na ceste. Obžalovaný nerešpektoval skutočnosť, že sa blíži k priechodu pre chodcov, ktorý je označený dopravnou značkou priechodu pre chodcov a navyše ako sám uviedol, mala byť na ceste poľadovica a tomuto faktoru nepodriadil primeranosť rýchlosti svojho vozidla tak, aby mohol dostatočným spôsobom zareagovať na každú prekážku na ceste.

Zo správ SHMÚ a ani záznamu o protokole z miesta dopravnej nehody však poľadovica a tým zhoršenie kvality vozovky nevyplynula. Obžalovaným zámerne je opomínaná skutočnosť, že poškodená vstúpila na cestný priechod z pohľadu vodiča zľava a najskôr prechádzala prvé dva protismerné prúdy, následne vnútorný súbežný prúd, vedľa ktorého sa pohybovalo vozidlo obžalovaného a až po jej vstupe na vonkajší prúd, v ktorom riadil vozidlo obžalovaný, došlo k stretu medzi poškodenou a vozidlom obžalovaného. Teda obžalovaný mohol včas reagovať na dopravnú situáciu riadne vyznačenú a na mieste osvetlenú a na pohyb chodkyne, ktorá prechádzala cestným priechodom. Toto je základná objektívna danosť, ktorá potvrdzuje jednoznačné zavinenie na vzniku dopravnej nehody zo strany obžalovaného, ktorý porušil povinnosť vodiča uvádzanú v ustanovení § 4 odsek 1 písmeno f/ zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v účinnom znení, podľa ktorého bol povinný dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmel ohroziť... .

Nie je pravdou, ako uvádza v obrane obžalovaný, že jeho možnosť reakcie bola príliš krátka nato, aby sa vyhol kolízii s poškodenou. Zámerne pri svojej obrane opomínal skutočnosť, že poškodená bola viac sekúnd na priechode a vzhľadom na jej vek ku dňu vzniku trestného činu, ale i jej výpoveď a opis skutkového deja cez priechod pre chodcov neutekala, ale z pohľadu obžalovaného mu poskytla dostatočný časový priestor (ak by jeho rýchlosť vozidla bola primeraná k okolnostiam a stavu i povahe vozovky), aby včas na jej prechod zareagoval, vozidlo spomalil, resp. zastavil pred priechodom pre chodcov.

Tým, že obžalovaný nerešpektoval prechod poškodenej cez priechod, nedal jej prednosť napriek tomu, že takto mal urobiť a mohol a následkom toho, že do poškodenej narazil, táto utrpela závažné poranenia

citované vo výroku o vine s následkom hospitalizácie a liečenia po dlhšiu dobu, bolo nutné jeho konanie vyhodnotiť ako spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví inej osobe z nebanlivosti porušením zákonnej povinnosti vodiča a teda ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 a 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h/ Trestného zákona.

Výrok o treste pri nezistených pohľadujúcich okolnostiach ani priťažujúcich okolnostiach z pohľadu uloženého trestu odňatia slobody zodpovedá zásadám v zmysle § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, avšak výrok o uloženom treste zákazu činnosti považuje odvolací súd vo výmere jedného roka za neprimerane mierny z pohľadu závažnosti porušenia povinnosti obžalovaného ako vodiča, ktorý spôsobil závažný následok. Navyše ak obžalovaný ani po tomto skutku, ktorý sa stal 23.01.2018, sa v svojom konaní nevyhol ďalším pokleskom na úseku cestnej dopravy a opätovne bol pokutovaný pre rýchlu jazdu a ďalšie povinnosti vodiča v súvislosti s venovaním sa riadeniu motorového vozidla. Tento neprimeraný trest však nebolo možné korigovať, nakoľko prokurátor v neprospech obžalovaného odvolanie nepodal.

V prípade rozhodnutia v adhéznom konaní odvolací súd zdôrazňuje povinnosť každého súdu priznať poškodenému riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody, ak tento bol uplatnený podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolací súd vzhľadom na skutočnosť, že z poškodených odvolanie podala iba L. B., preskúmaval výrok o náhrade škody týkajúci sa tejto poškodenej a dospel k záveru, že zo strany súdu I. stupňa nejestvovala žiadna zákonná zábrana (nemohla ňou byť ani mylná úvaha súdu I. stupňa vyslovená v závere odôvodnenia, že poškodená i obžalovaní mohli nezávisle na sebe zabrániť vzniku nehody) rozhodnúť o riadne a včas uplatnenom nároku poškodenej, preto v zmysle § 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku, zrušil tento výrok rozhodnutia o uplatnenom nároku a napravil túto skutočnosť tým, že poškodenej priznal uplatnený nárok v sume 19844,70 eur, ktorý je súčtom bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia rozdielu platenej mzdy oproti dávok počas práceneschopnosti i ďalšej práceneschopnosti tak, ako je to vyššie uvedené.

Tieto dôvody viedli odvolací súd, že akceptoval odvolanie poškodenej L. B. a zamietol odvolanie obžalovaného E. Y. ako nedôvodné.

Výrok tohto rozsudku bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.